

Sygnatura akt IX GC 619/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Agnieszka Staszak

Protokolant: aplikant radcowski A. B.

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2015 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy

z powództwa D. R. i A. M.

przeciwko (...) S.A. w likwidacji z siedzibą w P.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powódek kwotę 455.143,35 zł (czterysta pięćdziesiąt pięć tysięcy sto czterdzieści trzy złote trzydzieści pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

a) 91.493,85 zł od dnia 16 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,

b) 72.729,90 zł od dnia 20 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,

c) 36.364,95 zł od dnia 23 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,

d) 36.364,95 zł od dnia 6 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,

e) 145.459,80 zł od dnia 13 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,

f) 72.729,90 zł od dnia 14 lutego 2015 r. do dnia zapłaty.

1. W pozostałym zakresie oddała powództwo.

2. Zasądza od pozwanego na rzecz powódek kwotę 30.175 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

3. Oddała wniosek powódek o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

SSR del. do SO Agnieszka Staszak

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 marca 2015 r. powódki D. R. i A. M. wniosły o solidarne zasądzenie na ich rzecz od pozwanego (...) spółka akcyjna z siedzibą w P. kwoty 455.143,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

a) 91.493,85 zł od dnia 16 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,

b) 72.729,90 zł od dnia 20 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,

c) 36.364,95 zł od dnia 23 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,

- d) 36.364,95 zł od dnia 6 lutego 2014 r do dnia zapłaty,
- e) 145.459,80 zł od dnia 13 lutego 2015r. do dnia zapłaty,
- f) 72.729,90 zł od dnia 14 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,

a także kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony łączyła umowa współpracy, w ramach której pozwany zamawiał u powódek boksy kasowe, a powódki boksy te wykonywały, dostarczały i montowały w wyznaczonych przez pozwanego lokalizacjach. Boksy wykonywane były na indywidualne zamówienie pozwanego na podstawie składanych pisemnych zleceń. W ramach umowy współpracy pozwany zamówił u powódek boksy kasowe do trzynastu lokalizacji na terenie całej Polski (m.in. w P., G., B., N., S.). Złożone zlecenia pozwany potwierdził szczegółowymi harmonogramami wykonania prac w poszczególnych lokalizacjach, a także mailowo. Na podstawie ww. zleceń i harmonogramów powódki wykonały i zainstalowały boksy kasowe we wskazanych przez pozwanego lokalizacjach. Wszystkie boksy kasowe zostały wykonane terminowo i niewadliwie oraz zostały odebrane przez upoważnionych do tego pracowników pozwanego bez żadnych zastrzeżeń. Za wykonane zamówienia powódki wystawiły pozwanemu faktury VAT, które zostały jemu doręczone. Pomimo upływu terminów płatności wskazanych w fakturach oraz wezwań pozwanego do zapłaty, pozwany nie uregulował zobowiązania.

W dniu 30 kwietnia 2015 r. został wydany w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W ustawowym terminie pozwany złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany nie kwestionował istnienia stosunku zobowiązaniowego pomiędzy nim a powódkami, na podstawie którego powódki zobowiązały się do wykonania i dostarczenia pozwanemu boksów kasowych. Pozwany wskazał, że powódki nie wykazały jednak, aby doszło do prawidłowego wykonania przez nie zobowiązań wynikających z umowy, tj. nie przedstawiły dowodów z których wynikałoby, iż terminowo i bez zastrzeżeń wykonały oraz dostarczyły boksy kasowe, zgodnie ze złożonym przez pozwanego zleceniem. W związku z tym należy stwierdzić, że dochodzone wynagrodzenie nie należy się powódkom, a powództwo powinno zostać oddalone.

W piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2015 r. powódki nie zgodziły się z zarzutem pozwanego, że nie wykazały, aby doszło do prawidłowego wykonania umowy. Podniosły, że fakt wykonania boksów kasowych zgodnie z łączącą strony umową został wykazany przede wszystkim trzynastoma potwierdzeniami wydania boksów kasowych i ich przyjęcia przez pracowników upoważnionych do tej czynności w imieniu pozwanego. Wskazały, że wykonanie, dostarczenie i montaż boksów kasowych zostało wykazane oprócz dowodów wskazanych w uzasadnieniu pozwu także dowodami dołączonymi do niniejszego pisma, w postaci protokołów instalacji boksów kasowych w 5 lokalizacjach, mailem od pozwanego do powódek z dnia 16 czerwca 2015 r. zawierającym spis boksów dostarczonych przez powódki z podziałem na boksy opłacone i nieopłacone i będące w leasingu, oświadczeniem firmy spedycyjnej z dnia 16 czerwca 2015 r. potwierdzającym przyjęcie i dostarczenie boksów kasowych do 13 lokalizacji, oświadczeniem firmy spedycyjnej z dnia 16 czerwca 2015 r. potwierdzającym przyjęcie i dostarczenie boksów do 13 lokalizacji, protokołami przekazania boksów do transportu firmie spedycyjnej z 3 lokalizacji, potwierdzeniem przyjęcia zlecenia transportu boksów do 13 lokalizacji przez firmę spedycyjną. Dodały, że mało prawdopodobnym jest, iż w przypadku gdyby którakolwiek z dostaw boksów odbywała się w sposób wadliwy lub nieterminowy, w ciągu 3 miesięcy tj. do końca grudnia 2014 r., kiedy nastąpił ostatni montaż boksów i wystawiona została ostatnia faktura, pozwany nie podniósłby tego w odpowiedzi na liczne maile powódek ponaglające do zapłaty, czy na wystosowane przez nie pisemne wezwania do zapłaty. Powódki podniosły, że w niniejszej sprawie to pozwany nie wykazał jakimkolwiek dowodem, iż powódki wykonały powierzone im zlecenie w sposób nieprawidłowy.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2015 r. pozwany wskazał, że powódki nie udowodniły istnienia swojego roszczenia, gdyż przedłożone przez nie faktury VAT są jedynie dokumentem księgowym, nie zaś dowodem na zawarcie umowy i

prawidłowe wykonanie zobowiązania. W związku z tym powódki, pomimo ciężącego na nich obowiązku, nie wykazały, aby doszło do wykonania umowy łączącej strony, polegającej na dostarczeniu pozwanemu boksów kasowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódki D. R. i A. M. będące współnikami spółki cywilnej (...) oraz pozwany (...) S.A. w likwidacji z siedzibą w P. są przedsiębiorcami.

Strony łączyła umowa współpracy, w ramach której pozwany zamawiał u powódek boksy kasowe, a powódki boksy te wykonywały, dostarczały i montowały w wyznaczonych przez pozwanego punktach handlowych w różnych lokalizacjach na terenie Polski. W ramach współpracy od października do grudnia 2014 r. powódki wykonały, dostarczyły i zamontowały boksy kasowe w wyznaczonych przez pozwanego 13 punktach handlowych w lokalizacjach na terenie O., K., S., S., W., N., G., P., T., J., B., N.. Boksy kasowe były wykonane na indywidualne zamówienie pozwanego, zgodnie z określonymi przez niego parametrami, na podstawie składanych przez niego zleceń. Złożone zlecenia pozwany potwierdził szczegółowymi harmonogramami wykonania prac w poszczególnych lokalizacjach, a także mailowo.

Okoliczności powołane przez powódki w pozwie oraz piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2015 r. uznane za przyznane przez pozwanego, a nadto: faktury VAT nr (...) (k. 37-50), dokumenty dowodu dostawy WZ (k. 24-36), zlecenie 1/11/2014, zlecenie 14/09/2014 (k. 14-16), korespondencja e-mail w tym harmonogramy prac (k. 51-56, k. 63-78, k. 131-132), protokół instalacji boksów kasowych w 5 lokalizacjach (k. 126-130), oświadczenie firmy spedycyjnej z dnia 16 czerwca 2015 r. potwierdzające przyjęcie i dostarczenie boksów kasowych do 13 lokalizacji (k. 133), protokoły przekazania boksów do transportu firmie spedycyjnej i odbioru towaru przez klienta z 3 lokalizacji (k. 134-137), potwierdzenie przyjęcia zlecenia transportu boksów do 13 lokalizacji przez firmę spedycyjną (k. 138-150), zeznania świadka A. G. (k. 199 v), zeznania świadka S. M. (k. 200).

W okresie od października do grudnia 2014 r. powódki wykonały, dostarczyły i zamontowały boksy kasowe na zamówienie pozwanego za łącznym wynagrodzeniem 472.744,35 zł. W związku z tym, powódki wystawiły pozwanemu następujące faktury VAT o numerach:

1. (...) z dnia 12 listopada 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 7 stycznia 2015 r.,
2. (...) z dnia 13 listopada 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 8 stycznia 2015 r.,
3. (...) z dnia 18 listopada 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 13 stycznia 2015 r.
4. (...) z dnia 18 listopada 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 13 stycznia 2015 r.
5. (...) z dnia 18 listopada 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 13 stycznia 2015 r.
6. (...) z dnia 21 listopada 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 16 stycznia 2015 r.
7. (...) z dnia 25 listopada 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 20 stycznia 2015 r.
8. (...) z dnia 9 grudnia 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 3 lutego 2015 r.
9. (...) z dnia 9 grudnia 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 3 lutego 2015 r.
10. (...) z dnia 9 grudnia 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 3 lutego 2015 r.
11. (...) z dnia 9 grudnia 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 3 lutego 2015 r.
12. (...) z dnia 12 grudnia 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 6 lutego 2015 r.

13. (...) z dnia 15 grudnia 2014 r. na kwotę 36.364,95 zł, z terminem płatności do dnia 9 lutego 2015 r.

Osoby upoważnione przez pozwanego podpisały dowody dostawy WZ.

Okoliczności powołane przez powódki w pozwie oraz piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2015 r. uznane za przyznane przez pozwanego, a nadto: faktury VAT nr (...) (k. 37-50), dokumenty dowodu dostawy WZ (k. 24-36), zlecenie 1/11/2014, zlecenie 14/09/2014 (k. 14-16), korespondencja e-mail w tym harmonogramy prac (k. 51-56, k. 63-78, k. 131-132), protokół instalacji boksów kasowych w 5 lokalizacjach (k. 126-130), oświadczenie firmy spedycyjnej z dnia 16 czerwca 2015 r. potwierdzające przyjęcie i dostarczenie boksów kasowych do 13 lokalizacji (k. 133), protokoły przekazania boksów do transportu firmie spedycyjnej i odbioru towaru przez klienta z 3 lokalizacji (k. 134-137), potwierdzenie przyjęcia zlecenia transportu boksów do 13 lokalizacji przez firmę spedycyjną (k. 138-150), zeznania świadka A. G. (k. 199 v), zeznania świadka S. M. (k. 200).

W związku z brakiem zapłaty należności wynikających z w/w faktur, pismem z dnia 20 lutego 2015 r. powódki wezwały pozwanego do zapłaty łącznej kwoty 472.744,35 zł wraz z odsetkami.

Pozwany zapłacił powódkom część należności w kwocie 17.601 zł tytułem zapłaty za fakturę nr (...).

Okoliczności bezsporne, a nadto: pismo powódek z dnia 20 lutego 2015 r. r. wraz z potwierdzeniem nadania (k. 61-62).

Pozwany nie zgłaszał powódkom reklamacji dotyczących wykonanych, dostarczanych i zamontowanych boksów kasowych, nie uiścił w terminie należności wynikających z faktur VAT nr (...) oraz przed wytoczeniem powództwa nie kwestionował istnienia roszczenia i jego wysokości.

Okoliczności powołane przez powódki w pozwie oraz piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2015 r. uznane za przyznane przez pozwanego, a nadto: zeznania świadka A. G. (k. 199).

Fakty zawarcia umowy w przedmiocie wykonania, dostarczenia i zamontowania boksów kasowych przez powódki w punktach handlowych w lokalizacjach na terenie O., K., S., S., W., N., G., P., T., J., B., N. za łączną kwotę 455.143,35 zł dochodzoną w niniejszej sprawie, Sąd uznał za przyznane przez pozwanego na podstawie art. 230 k.p.c., o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia. W konsekwencji, na podstawie art. 229 k.p.c. okoliczności te nie wymagały dowodu. Niezależnie od tego, okoliczności związane z zawarciem umowy oraz jej wykonaniem przez powódki znalazły potwierdzenie w opisanych wyżej dokumentach prywatnych i wydrukach w postaci: faktur VAT, dokumentów dowodu dostawy WZ, zlecenia nr 1/11/2014 i nr 14/09/2014, korespondencji e-mail, w tym harmonogramów prac, protokołu instalacji boksów kasowych, oświadczenia firmy spedycyjnej z dnia 16 czerwca 2015 r., protokołów przekazania boksów do transportu firmie spedycyjnej i odbioru towaru przez klienta, potwierdzenia przyjęcia zlecenia transportu boksów przez firmę spedycyjną.

Pochodzenie oraz zgodność z oryginałem dokumentów prywatnych i urzędowych oraz wydruków korespondencji e-mail nie były kwestionowane przez pozwanego, w związku z czym Sąd uznał je za wiarygodne.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadków A. G. i S. M., które były spontaniczne, spójne i logiczne, a nadto znalazły potwierdzenie w wystawionych przez powódki fakturach VAT, dokumentach WZ oraz w pozostałym zgromadzonym sprawie materiale dowodowym w postaci dokumentów i wydruków, w tym przede wszystkim w postaci zleceń nr 1/11/2014 i nr 14/09/2014 oraz harmonogramów prac zleconych powódkom przez pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

W analizowanej sprawie powódki dochodziły od pozwanego należności z tytułu wykonania, dostarczenia i montażu boksów kasowych. Sąd uznał, że strony zawarły umowę o dzieło. W świetle art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Jak wcześniej wskazano, fakty zawarcia przez strony umowy o wykonanie, dostarczenie oraz montaż boksów kasowych w punktach handlowych we wskazanych przez pozwanego w treści zleceń nr 1/11/2014 i nr 14/09/2014 lokalizacjach za łączną cenę 455.143,35 zł Sąd uznał za przyznane przez pozwanego na podstawie art. 230 k.p.c. W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwany nie zaprzeczył bowiem żadnym konkretnym okolicznościom faktycznym przedstawionym w pozwie, wskazując jedynie, że powódki nie wykazały, iż wykonały prawidłowo i w terminie przedmiot umowy oraz że wystawione przez powódki faktury VAT są jedynie dokumentem księgowym, nie zaś dowodem na zawarcie umowy i prawidłowe wykonanie zobowiązania. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 210 § 2 k.p.c., każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej dotyczących okoliczności faktycznych. Wypowiedzenie się co do twierdzeń strony przeciwnej o okolicznościach faktycznych powinno odnosić się w sposób konkretny i jednoznaczny do wszystkich podniesionych przez tę stronę twierdzeń. Obowiązek przewidziany w art. 210 § 2 k.p.c. zmierza do zakreślenia okoliczności spornych i bezspornych między stronami i ma wpływ na zakres ewentualnego postępowania dowodowego. Dowodzeniu podlegają bowiem tylko okoliczności sporne między stronami, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 212 k.p.c., art. 227 k.p.c., art. 229 k.p.c.). W sytuacji, w której strona obciążona obowiązkiem wypowiedzenia się co do twierdzeń strony przeciwnej o okolicznościach faktycznych, co do nich się nie wypowie, naraża się na zastosowanie przez sąd dyspozycji art. 230 k.p.c., zgodnie z którym, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Jeżeli strona chce zaprzeczyć twierdzeniom strony przeciwnej o faktach, powinna uczynić to wyraźnie, odnosząc się do konkretnych okoliczności faktycznych i przedstawiając jednocześnie własne twierdzenia odnośnie kwestionowanej okoliczności. W związku z tym jako zaprzeczenie twierdzeniom strony przeciwnej o faktach nie może być traktowane ogólne zaprzeczenie okolicznościom podanym przez stronę przeciwną. Jako zaprzeczenie twierdzeniom strony przeciwnej o faktach nie może być również traktowane podniesienie twierdzenia, iż druga strona nie wykazała, nie udowodniła konkretnych okoliczności, ponieważ o konieczności dowodzenia określonych faktów rozstrzyga sąd, biorąc pod uwagę to, jakie okoliczności są między stronami sporne.

W ocenie Sądu, nie mogło być traktowane jako zaprzeczenie faktom zawarcia przez strony i wykonania przez powódki umów o wykonanie, dostawę i montaż boksów kasowych, ogólne twierdzenie pozwanego, że powódki nie wykazały, iż wykonały prawidłowo i w terminie przedmiot umowy. Jako zaprzeczenia ww. faktów nie można także potraktować twierdzeń pozwanego dotyczących okoliczności, iż wystawione przez powódki faktury VAT są jedynie dokumentem księgowym, nie zaś dowodem na zawarcie umowy i prawidłowe jej wykonanie. W piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2015 r. powódki podniosły, że fakt wykonania, dostarczenia i montażu boksów kasowych zgodnie z łączącą strony umową został wykazany przede wszystkim trzynastoma potwierdzeniami wydania boksów kasowych i ich przyjęcia przez pracowników upoważnionych do tej czynności w imieniu pozwanego. Pozwany nie zaprzeczył tym okolicznościom oraz nie wskazał, aby nie otrzymał boksów kasowych wymienionych w załączonych do pozwu fakturach i dowodach wydania towaru. Zdaniem Sądu, pozwany miał możliwość szczegółowego ustosunkowania się do twierdzeń powódek w tym zakresie. Nadto, pozwany w żaden sposób nie wykazał podnoszonych przez niego twierdzeń co do nieprawidłowego i nieterminowego wykonania umowy przez powódki. Należy podkreślić, że pozwany przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie nie zgłaszał powódkom reklamacji dotyczącej wykonanych, dostarczanych i zamontowanych boksów kasowych oraz nie kwestionował istnienia roszczenia i jego wysokości, pomimo kierowanych do niego wezwań do zapłaty. Wobec powyższego należało uznać, iż pozwany nie zaprzeczył wykonaniu, dostarczeniu i montażu przez powódki w sposób prawidłowy i terminowy boksów handlowych w obiektach handlowych na terenie miast wskazanych w załączonych do pozwu fakturach VAT, dokumentach WZ, zleceniach i harmonogramach prac.

Niezależnie od uznania za przyznane faktów zawarcia przez strony i wykonania przez powódki umowy na dochodzoną w niniejszym postępowaniu łączną kwotę 455.143,35 zł, na okoliczności te powódki zaferowały przekonujące dowody w postaci: dokumentów WZ, faktur VAT, zlecenia 1/11/2014 i zlecenia 14/09/2014, korespondencji e-mail w tym harmonogramów prac, protokołu instalacji boksów kasowych, oświadczenia firmy spedycyjnej z dnia 16 czerwca 2015

r., protokołów przekazania boksów do transportu firmie spedycyjnej i odbioru towaru przez klienta, potwierdzenia przyjęcia zlecenia transportu boksów przez firmę spedycyjną oraz zeznań świadków A. G. i S. M..

W przedmiocie zakwestionowania przez pozwanego mocy dowodowej faktur VAT, które w jego ocenie są jedynie dokumentem księgowym, nie zaś dowodem na zawarcie umowy i prawidłowe jej wykonanie, wskazać należy, że okoliczności dotyczące prawidłowego i terminowego wykonania przedmiotu umowy zostały w wystarczającym stopniu wykazane za pomocą innych szczegółowo opisanych wyżej dokumentów i zeznań świadków.

Na zakończenie należy podkreślić, iż w świetle zasad doświadczenia życiowego, przedsiębiorca, który kwestionowałby terminowość i prawidłowość wykonania przedmiotu umowy, z pewnością podniósłby stosowne zarzuty w odpowiedzi na e-maile powódek lub na wezwania do zapłaty. Podkreślić przy tym trzeba, że pozwany nie kwestionował faktu doręczenia mu przez powódki wezwań do zapłaty, w tym wezwania z dnia 20 lutego 2015 r. oraz prowadzenia z powódkami korespondencji e-mail.

Ostatecznie więc Sąd ustalił, że strony zawarły umowę o wykonanie, dostarczenie i montaż boksów kasowych za łącznym wynagrodzeniem 472.744,35 zł, płatną w terminach określonych w poszczególnych fakturach.

Mając na uwadze powyższe, w punkcie 1. wyroku Sąd na podstawie art. 627 k.c. i art. 481 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódek kwotę 455.143,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- a) 91.493,85 zł od dnia 16 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- b) 72.729,90 zł od dnia 20 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- c) 36.364,95 zł od dnia 23 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- d) 36.364,95 zł od dnia 6 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,
- e) 145.459,80 zł od dnia 13 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,
- f) 72.729,90 zł od dnia 14 lutego 2015 r. do dnia zapłaty.

Sformułowane przez powódki żądanie zapłaty wskazanej w pozwie kwoty na ich rzecz solidarnie nie mogło zostać uwzględnione, albowiem ani z ustawy, ani z umowy stron nie wynikało, że zapłata wynagrodzenia przez pozwanego ma nastąpić na rzecz powódek solidarnie. Przypomnieć należy, iż stosownie do treści art. 369 k.c., w prawie polskim o istnieniu solidarności lub jej braku przesądza ustawa lub wola stron wyrażona w umowie, a nie cechy zobowiązania.

W związku z tym, Sąd w oparciu o cytowany wyżej przepis w punkcie 2. wyroku oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu w punkcie 3. wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwanego jako przegrywającego spór. Na zasądzone koszty złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 22.758 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym w kwocie 7.200 zł (§ 6 pkt 7 w związku z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu), opłata od dwóch wniosków o udzielenie zabezpieczenia w kwocie 200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

del. SSR Agnieszka Staszak